با سید بشیر حسینی درباره راه‌های برنده شدن در عصر جدید نوجوانی گفت‌وگو کردیم

کاشت داشت برداشت

اواخر برنامه روز نوجوان، گیر سه پیچ دادیم که این شماره با سفیر هفته نوجوان مصاحبه کنیم. کسی که همیشه دغدغه هم سن و سال‌های مارو مخصوصا در حوزه سواد رسانه‌ای داشته. دکتر سید بشیر حسینی با تمام خستگی ساعت‌ها برنامه و سرپا ایستادن‌ها، نه نگفت و عاقبت خودش تا اتاق مصاحبه همراهی‌مون کرد.

اهمیت نوجوونی

نوجوونی دورانِ کاشتِ «ای کاش»هاست. دوران رویاپردازی و رفتن به سمت تجربه‌های متفاوت. ما در مراحل بعدی زندگیمون ای کاش‌هایی داریم که باید تو دوران نوجوونی می‌کاشتیم که توجوونی داشتش و بعد از دوره جوونی برداشتش کنیم و ثمره‌اش رو ببینیم. بذارید مثال بزنم؛ دوران نوجوونی دقیقا مثل یه پادگانه؛ دورانِ تمرین و تجربه است یا مثل یه گوشی همراهه که داره شارژ باتریش کامل میشه که بعد بتونی ازش بهره‌برداری کنی. این زمان اصلا دوران بلاتکلیفی که خیلی‌ها ازش حرف میزنن نیست! اما به شدت دوران مغفول و مظلومیه، ما هیچ وقت نوجوون نداشتیم. همیشه «وَ» نوجوون داشتیم. کودک و نوجوون، یا نوجوون و جوون. این دوران، دورانِ هویت بخشیه که هیچ‌وقت هویتِ مستقلی نداشته.

ترس به خاطر انتخاب‌های زیاد

ما نسلی بودیم که اگه شب به مادرمون می‌گفتیم شام چی داریم، می‌گفت پرچم (خیار، پنیر، گوجه!) و اگر می‌گفتیم نمی‌خوایم، جواب رایجی که بیشتر مادرا این موقع می‌گفتن این بود: پس برو گرسنه بخواب! اما بچه‌های الان، نسل اپلیکیشن‌های غذای آنلاینه! وارد اون اپلیکیشن‌ها که بشی اگر فقط ده تا رستوران وجود داشته باشه که ۳۰ نوع غذا دارن، تو ۳۰۰ تا انتخاب داری. حالا فکر کنین این تعدد انتخاب توی رشته تحصیلی و مسیر آینده باشه. به خاطر همین، نگرانی و ترس از آینده وجود داره چون بین ۱۰۰۰ مسیری که هست ۹۹۹ تاش مسیر دلخواه و درست اون نوجوون الان نیست.

اهمیت نوجوون برای جامعه

بذارید کسانی رو که باید به نسل نوجوون اهمیت بدن، دسته‌بندی کنیم:
۱. سیاسیون؛ چون نوجوون حق انتخاب و رای نداره، دیده نمیشه. جالبه بدونین همین نوجوون تو دوره بعدی حق رای داره اما چون آینده‌نگری وجود نداره، فقط میرن سراغ جوونی که حق انتخاب و رای داره.
۲. تجار؛ تا وقتی که یه نوجوون درآمد مستقلی نداره، انتخاباش فقط در حد چیپس و پفک؛ چون خرج سنگین با خانواده است پس مهم نیست.
۳. اما دسته آخر که ناخواسته و از سر نابلدی به این نسل دهن‌کجی می‌کنن والدین و خانواده‌ها هستن. خانواده‌ها برای اولین بار در طول تاریخ با نسلی مواجه شدن که داناتر و تواناتر از خودشون هستن و همین موضوع برای پدرو مادرها دردناک و ناراحت کننده‌است. بذارید خودم رو مثال بزنم. من وقتی ۱۵ ساله بودم، پدرم برای من خدای روی زمین بود چون از من تواناتر و داناتر بود و من هر چی هم که بلد بودم، پدرم باز بیشتر از من می‌دونست.
اما مثلا پسر ۱۲ ساله خود من به محض این‌که حرفی می‌زنم میگه نه بابا این طوری‌ام نیست. من خودم سرچ کردم، می‌دونم و من اون لحظه فقط ضایع میشم! حتی این نسل دسترسی به دارایی هم داره و پول درمیاره یعنی این که چهارتا اپلیکیشن ساده رو یاد بگیره و یه ذره فتوشاپ، می‌تونه به راحتی درآمد داشته باشه. پس وجه سوم که مغفول واقع شده، پدر و مادرها هستن و حرص می‌خورن و این دوران بسیار برای پدر و مادرها دردناک و عذاب آور شده. چون مهارت و زبان تعامل با این نسل رو بلد نیستن و حداقل کاری که می‌تونن بکنن مرور خاطرات دوران قدیمه که به بچه‌شون میگن: ما هم این دوران رو گذروندیم و مثل تو نبودیم.

گزارش

من حامی نوجوانم

هفته‌ای که گذشت یک اتفاق ویژه برای نوجوان‌ها به همراه داشت. آن هم پویشی بود با عنوان «من حامی نوجوانم» که با هدف بازگرداندن هفته ملی نوجوان به تقویم کشور برگزار شد. دکتر سید بشیر حسینی به عنوان سفیر #هفته_ملی_نوجوان در پیج رسمی خود در برنامه‌ای اینترنتی به نام «منهای هجده» با جمعی از چهره‌های سرشناس گفت‌وگو داشت و در کنار آن تعدادی از نوجوانان نخبه و نهادها و فعالان فرهنگی هم به حمایت از این پویش پرداختند.

الف) چهره‌ها

بخش قابل توجهی از «منهای هجده» به حضور چهره‌های سرشناسی مانند مژده لواسانی، نیما کرمی، مجید خسرو انجم، وحید رونقی و... گذشت. این افراد هم خاطراتی از دوران نوجوانی خودشان گفتند و هم از سختی‌هایی که برای رسیدن به نقطه‌ای که هم اکنون در آن هستند کشیده‌اند. مثلا مژده لواسانی با اشاره به این‌که کارش را در رادیو از کودکی شروع کرده از سردبیری‌اش در سن ۱۶ سالگی گفت. او معتقد است همه چیز پشت در ۱۸ سالگی اتفاق می‌افتد. اگر در این زمان راه خودت را پیدا کردی و در مسیر درست قدم گذاشتی، آینده‌ات هم تضمین است وگرنه از غافله جامی‌مانی. توصیه مهم او به دختران نوجوان اعتماد به نفس بود و برای همین به پدران این دخترها توصیه کرد مثل کوه پشت دخترانشان باشند و همه جوره آنها را حمایت کنند.

وحید رونقی هم با اشاره به این‌که هیچ وقت نخواسته از حمایت پدرزنش یعنی ابراهیم حاتمی‌کیا کارگردان سرشناس کشورمان برای رسیدن به نقاط بالاتر استفاده کند، گفت: «باید تا رسیدن به قله، پله پله بالا برویم و من همه تلاشم همین است که قدم‌ها را یکی یکی بردارم و روی پای خودم بایستم.» توصیه او به نوجوانان هم صبوری بود و این‌که قید یک شبه به همه چیز رسیدن را بزنند.
از حواشی حضور چهره‌های سرشناس در این برنامه، انجام بازی‌های دوران نوجوانی‌شان مثل هفت سنگ بود. رقابتی جذاب که نیما کرمی برنده آن شد.

ب) نهادها

فعالیت نهادی در حوزه نوجوان تنها در چند مجموعه مانند بسیج دانش‌آموزی، انجمن اسلامی دانش‌آموزان، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و... صورت می‌گیرد. حسین تاریخی، دبیرکل اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانش‌آموزان از جمله کسانی بود که در این پویش حضور یافت و اهمیت پرداختن به نسل نوجوان را این‌گونه تعریف کرد که نباید تنها در همین ایام خلاصه شود و توجه به زیرساخت‌ها و حمایت‌های دائمی را لازمه این مسأله بیان کرد.

